

[Adolph Sørensen.]

Men skomagerne kom ikke i betragtning. De fik blot en lakonisk meddelelse pr. 9. januar 1963 om, at deres tilbud ikke var antaget. Forpagtningen eller lejemålet er derefter overdraget et udenlandsk ejet selskab ved den amerikanske direktør Donald Ryan med hjemsted i Genève, et selskab, der igen synes at repræsentere et moderselskab ved navn International Service Reg., et 10 mill. dollars selskab med filialer over hele verden.

DSB har tilsyneladende givet en god dag i hensynet til danske erhvervsinteresser ved denne disposition. Man kan spørge, om det i det hele taget var en licitation, om det ikke snarere var en skinlicitation. Man kan også spørge, hvorfor den ikke var åben på sædvanlig vis med adgang for de bydende til at være til stede. Man kan også spørge, hvorfor DSB overhovedet ikke har gjort sig den ulejlighed at offentliggøre eller meddele licitationens udfald.

Jeg har derfor ønsket at spørge den højtærede trafikminister, om han har billiget denne fremgangsmåde, og om ministeren finder den rimelig, når henses til de i min indledning omtalte løfter og smukke ord om og til håndværket, og den betydning man også i regeringen efter sigende hidtil har tillagt håndværkets fortsatte beståen.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Må jeg i anledning af det ærede medlems spørgsmål først oplyse, at tanken om at oprette en hælebar — altså et skoreparationssted på Københavns Hovedbanegård — er opstået, fordi danske statsbaner har bemærket, at en sådan service er etableret på mange andre storbyers banegårde. DSB fandt, at det ville være formålstjenligt, om tilsvarende service kunne ydes såvel inden- som udenlandske rejsende på Københavns Hovedbanegård, og indkaldte derfor på sædvanlig måde i efteråret 1962 gennem avertering i dagspressen tilbud på forpagtningen af et sådant skoreparationssted.

Der indkom 4 tilbud, hvoraf det ene var fra det selskab, der har fået forpagtningen overdraget. Dette er et dansk firma, og det må derfor være en misforståelse, når det ærede medlem oplyser, at det er udenlandsk.

Det er et dansk firma, som udelukkende vil beskæftige dansk arbejdskraft i virksomheden.

Når danske statsbaner foretrak dette tilbud, var det dels fordi selskabets tilbud var det økonomisk gunstigste for de danske statsbaner, dels fordi de danske statsbaner måtte lægge vægt på, at denne hælebar blev drevet af folk med kendskab til en sådan virksomhed, hvilket det pågældende selskab har gennem erfaringer fra driften af lignende virksomheder i københavnske stormagasiner.

Jeg kan ikke se, at der er nogen rimelig grund til at kritisere det, der her er sket. De danske statsbaner har ved at udbyde forpagtningen givet enhver interesseret mulighed for at indgive tilbud på overtagelse af forpagtningen og har blandt de indkomne tilbud valgt det, der gav banerne det bedste udbytte og sikrede publikum den bedst mulige service.

Adolph Sørensen: Jeg må takke den højtærede minister for offentlige arbejder for svaret og konstatere, at ministeren altså heller ikke har noget at have sin sympati i.

Det overrasker mig lidt, når ministeren som argument for dispositionen erklærer, at en af årsagerne til, at man overdrog forpagtningen til et såkaldt dansk firma — som generaldirektoratet i virkeligheden ikke kan være uvidende om ikke er noget dansk firma; den person, jeg nævnte før, er registreret, efter at forholdet i øvrigt er kommet i stand med generaldirektoratet, i aktieselskabsregisteret, og det kan der vist ikke røres ved — var, at arbejdet er overdraget til kvalificerede folk, og dermed har ministeren i virkeligheden fastslået, at skomagerfagets udøvere ikke er kvalificerede. Jeg kunne godt citere den annonce, der har været i dagbladene, da der skulle skaffes personale til denne hælebar; den taler i virkeligheden om, at man helst skal være aldeles ufaglært for at gå ind i dette arbejde. Der er altså her sket en klar tilsidesættelse af den faglærte skomager.

Så kan man stille det spørgsmål: hvad er det bedste tilbud? Er det uden videre det, der i øjeblikket giver flest penge i kassen til statsbanerne? Det er det ikke, hvis man ser på en sammenhængende, fornuftig dansk